

Welkomstwoord Peter Hagelen bij de afscheidsviering, 1 juli 2018

Goedemorgen,

Namens de Pastoraatsgroep en de Locatieraad van de geloofsgemeenschap St Joseph in Heelsum mag ik u vanmorgen welkom heten bij deze laatste viering in onze kerk.

Het is afgelopen maand precies drie jaar geleden, dat wij te horen kregen, dat onze kerk als één van de eerste kerken in de Titus Brandsmaparochie gesloten zou gaan worden. Na die van Doorwerth, zijn wij nu aan de beurt.

In de jaren '70 van de vorige eeuw heeft de toenmalige Pastoor Joop Ten Barge al gezegd, dat we als gewone gelovigen ons er serieus op moesten gaan voorbereiden, dat er een tijd komt, dat er bijna geen priesters meer zullen zijn. De vrijwilligers zouden een steeds grotere rol krijgen in de parochies. Dat was het moment, dat de eerste woord- en communievieringen al van start gingen met parochiële voorgangers. Ten Barge had een vooruitziende blik. De kerk kán niet meer zonder betrokken vrijwilligers.

Drie jaar geleden hebben wij samen met de Locatieraad en Pastoraatsgroep van Renkum de conclusie getrokken, dat we samen verder moesten gaan, want ook in Renkum gaat het niet meer zo als vroeger en wellicht kunnen we elkaar versterken en het zo langer volhouden. Wij hebben toen dus geconcludeerd, dat de toekomst van de Heelsumse geloofsgemeenschap in Renkum lag.

Wij hebben ons ook druk gemaakt over het gebouw. Het zo vertrouwde gebouw, waar veel lief en leed gevierd is, ging ons wel aan het hart. Dat het gebouw een bijzonder voorbeeld was van een Bossche School architectuur, speelde een extra rol daarbij. Gelukkig heeft de gemeente Renkum dat onderkend en vorig jaar kreeg onze kerk de gemeentelijke monumentenstatus. Hiermee werd het voortbestaan van het gebouw gewaarborgd.

De kerk wordt zoals het er nu naar uit ziet verkocht aan een stichting, die hier iets moois wil beginnen.

Er is daarvoor een ondernemingsplan opgesteld, waarbij de visie en kernwaarden zijn opgeschreven onder het motto "De Joseph, waar aan de kerk getimmerd wordt". Het is de bedoeling, dat de kerk gaat uitgroeien tot een centrum, waar gemeenschap, werken en samenkomen een plek krijgen.

U weet wellicht, dat in de buitenmuren van de kerk misbaksels verwerkt zijn. Misbaksels zijn stenen, die bij het bakken mislukt zijn, kromgetrokken of verbrand en die eigenlijk afgekeurd moeten worden.

In de Bijbel staat een uitspraak van Jezus over stenen, die door de bouwlieden afgekeurd worden. Volgens die uitspraak zijn juist deze afgekeurde stenen zeer goed bruikbaar voor het bouwen en krijgen ze een bijzondere plaats in het bouwwerk. Jezus sprak hier over het bouwen aan een gemeenschap. De architect Fons Vermeulen heeft dit principe in de bouw letterlijk toegepast en zo in het gebouw vastgelegd, wat de nieuwe eigenaren graag willen

bereiken: een samenleving waar plaats is voor iedereen. Dat lijkt ons een zeer passende bestemming voor deze kerk.

Als geloofsgemeenschap Heelsum worden wij opgeheven. Dat geldt ook voor de geloofsgemeenschap in Renkum. Vanaf nu gaan we verder als één geloofsgemeenschap Heelsum-Renkum, waarbij de kerk van Onze Lieve Vrouw ten Hemelopneming in Renkum onze thuisbasis wordt, maar waar we onze vertrouwde Heelsumse gebruiken en voorwerpen niet zullen vergeten. Aan het eind van deze slotviering zullen we symbolisch enkele typisch Heelsumse attributen meegeven, die in Renkum een plaats gaan krijgen.

Het is vandaag een gedenkwaardige dag, waarbij allerlei gevoelens een rol zullen spelen. Nostalgie, verdriet, opluchting, angst voor wat de toekomst brengen zal, maar ook hoop. We gaan een nieuwe stap zetten, waarbij we er vertrouwen in moeten hebben, dat we allemaal onze plek zullen vinden.

U weet misschien, dat ik zo'n 20 jaar lang dirigent geweest ben van het kinderkoor hier in Heelsum. Een favoriet slotlied van de kinderen was " Dit is geen einde".

*Dit is geen einde, maar het begin,
Wij gaan vol vreugde, de wereld in.
Wij waren samen, in Jezus' naam,
Zo moet het blijven, waar wij ook gaan.*

Laat dit lied, dat we hier in deze kerk zo vaak gezongen hebben waarheid worden.

Pastoor Jos Smits heeft het ons meer dan 20 jaar geleden al geleerd: ook het samenzijn ná de viering is gemeenschap zijn. Ik nodig u allemaal van harte uit, om na de viering samen dit alles nog eens te bespreken, onder het genot van een kop koffie of thee met iets lekkers erbij.

Mag ik u dan nu uitnodigen te gaan staan voor het openingslied.